

****[Nieuws vanuit de oude website](#)****

Pieter Penninx 60 jarig huwelijksfeest

Dat gildebreeders en –zusters belangstelling voor elkaar hebben is duidelijk. Zij leven mee met elkaar. Dat geldt zowel voor gildejubilea als ook voor de persoonlijke feiten. In de Karte, het oudste schriftelijk bewijs van het bestaan van het gilde, is al geregeld waaraan het gilde en de individuele broeder zich te houden hebben bij het sluiten van een huwelijk en bij een uitvaart. Over verdere jubilea zegt de Karte niets. Het ligt voor de hand, da ter meer is tussen het worden van gildebroeder en het afscheid uit dit leven. Ook huwelijksjubilea hebben de belangstelling van de broeders en zusters, maar ook bij ziekte, ongelukken, branden, e.d.

Zaterdag 11 februari jl. viel er bij een van de oudste gildebreeders een heuglijk feit te vieren. Pieter Penninx en zijn echtgenote Nel Lammers vierden hun zestigjarig huwelijksfeest in Liessel, waar zij al jaren wonen, maar nog steeds de band met zijn gilde onderhoudt. Dat was ook het geval toen hij in 1963 een vendelgroep oprichtte en de opleiding daarvan verzorgde, want al in het begin van zijn gildebreederschap moest hij noodgedwongen al het vendel in de hand nemen en zwaaien voor God, Koningin en Vaderland. Het vendel heeft altijd zijn grote belangstelling gehouden, zelfs toen hij zelf niet meer vendelde. Hij leidde vendeliers op en was jarenlang jurylid op gildefeesten. Het was vanzelfsprekend, dat hij ook zitting name in vendelcommissies.

Het gilde kon zaterdag op zijn feest niet ontbreken, zelfs niet bij de snerpande koude wind en het ongunstige tijdstip, dat men aanwezig moest zijn. Voor Pieter en zijn vrouw had men het graag over. Het was een grote verrassing voor hem toen hij het vertrouwde geluid van de trommen van het gilde hoorde. Zijn kinderen hadden het geheim gehouden, zodat het ook een verrassing zou zijn.

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

Ondanks de kou zwaaiden zes vendeliers, het plein was daarmee gevuld, het vendel ter ere van het diamanten paar. Zijn kinderen, partners, kleinkinderen en zelfs achterkleinkinderen waren er getuigen van. Pieter zal trots geweest zijn op de opvolgers van de eerste vendelgroep. Het gilde was het eveneens, dat het dit kon doen.

In de beslotenheid van de feestzaal feliciteerde gildevoorzitter Ben Maas het diamanten paar en bood geschenken en bloemen aan.

FACEBOOK

Om bij de tijd te blijven en we onze PR activiteiten willen uitbreiden, is nu ook het Gilde van Sint Antonius en Sint Sebastianus te vinden op Facebook.

En dan wel onder de naam: <http://www.facebook.com/GruunSchut> Klik vervolgens op: Vind ik leuk om ons meer publiciteit te geven.

JEROEN BROUWERS TOT NIEUWE DEKEN GEKOZEN

Jeroen is zaterdag 21 januari gekozen als nieuwe deken van de Gruun Schut, voor een uitgebreid verslag lees het artikel [Optrekdag 2012](#).

ZILVERDRAGERS IN HET NIEUW

Ofschoon de leden van de gildegroep overwegend mannen zijn – alleen de koningin is van het vrouwelijk geslacht – wil men als gilde goed voor de dag komen. Het aanzien is van groot belang. Dat geldt voor kleding, maar ook voor attributen.

Verleden jaar werd het gilde verrijkt door de schenking van nieuwe vendels van licht materiaal, waardoor het vendelen gemakkelijker gaat, zeker bij regenweer omdat deze van minder vochtgevoelig materiaal zijn gemaakt.

Dit jaar waren de zilvervesten aan de beurt. Het gilde kocht fluweel en zilvergalon. Gildezuster Ria van Dommelen knipte en naaide de vesten allemaal in dezelfde vorm en idem halsopening.

Dat was het eerste stadium van de operatie, want daarna kwam het selecteren van de schilden, welke op een vest genaaid moeten worden. Hierbij moest zoveel mogelijk symmetrie nagestreefd worden. Dat is geen gemakkelijke zaak, want bij ieder gildefeest wordt een ander model gekozen, waardoor de selectie lang geen gemakkelijke zaak was.

Van de noodzaak om de schilden op een vest te bevestigen werd gebruik gemaakt om deze te ontdoen van resten zilverpoets welke in de graveringen achterblijft en moeilijk te verwijderen is zonder de schilden te beschadigen. Hiervoor werd een beroep gedaan op een zilversmid.

Daarna moest ieder schild worden gewogen en het gehalte van het zilver, het keurmerk, het keuringskantoor en het meesterteken worden genoteerd.

Daarna begon het vastnaaien van de schilden op de vesten. Voor 10 vesten was dat een geweldige tijdsinvestering, waarvoor de gildekoningin en een groot aantal partners van gildebroeder s veel tijd investeerden.

Het stof was nogal stijf en zilveren schilden geven niet mee. Toch moesten deze op twee plaatsen aan het vest bevestigd worden. De draad door het oogje aan de achterkant van het zilver en dan aan de binnenzijde weer door de vier oogjes van een knoopje, dat voor de stevigheid van de bevestiging moest zorgen. Vele keren ging de naald heen en weer. Het kon bijna niet uitblijven of vele dames staken wel eens in de eigen vingertoppen, waardoor een pleister het bloeden moest stelpen, ook om te voorkomen dat er vlekjes op het vest kwamen. Deze omvangrijke arbeid kwam dank zij hun inzet op tijd klaar voor de optrekdag van zaterdag 21 januari jl. Toen bleek hoe goed zij hun werk gedaan hadden en werd bewondering uitgesproken.

Jammer was, dat de vesten op weg naar het huis van de nieuwe deken kletsnat werden. Daar kon geen paraplu aan helpen. Dat alles deed echter niets af aan het verdienstelijke werk van de gildezusters. Lof, lof en nog eens lof voor hen.

DE GROTE FEESTDAG KOMT ER AAN BIJ DE GRUUN SCHUT

De eerste feestdag is bijna voorbij als dit artikel verschijnt. Gildebroeders en –zusters van de Gruun Schut of het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde vieren immers in De Mortel het feest van de patroonheilige. Om deze dag zijn de feestdagen gebouwd. Op de zaterdag na zijn feest wordt in Gemert de optrek/teerdag gehouden met de huldigen van jubilarissen en de installatie van de nieuwe deken. Tot 1961 werd op de dinsdag, welke het dichtste bij zijn feest lag de optrekdag gehouden en een week daarna de twee, soms drie teerdagen. Toen zijn er grote veranderingen doorgevoerd en een nieuwe traditie gevestigd.

Zaterdag jl. zijn dertien gildebroeders en één –zuster – Koningin Wilhelmina de Koning – 135 leden in Gemert gaan bezoeken om hen voor de feestdagen uit te nodigen. Daarnaast zijn de 8 tamboers al trommend bij de actieve gildebroeders en –zusters en ouderlingen – actief broeder of zuster geweest zijn – de optrekdag gaan aanzeggen. Hun taak is iets gemakkelijker dan hun vroegere collega's, die het aanzeggen met tweeën moesten doen. Het werd o.a. door onverharde wegen en ontbreken van straatverlichting soms gevaarlijk.

Als de verzoekers – zo heten de broeders en zusters, die gaan uitnodigen – aan de vooravond van de optrekdag de geïnde gelden hebben afgedragen, kan het feest echt beginnen. Al vroeg op zaterdag 21 januari komen zij bijeen in het kapiteinshuis voor een stevig ontbijt, zodat zij tegen kou en regen en lange afstanden gewapend zijn. Hij krijgt als dank daarvoor een vendelgroet, nu onder leiding van de luitenant. Na een glaasje schutsdrank verzamelen zij zich opnieuw in het gildehuis om dan gouden jubilaris Theo van den Elsen thuis op te halen. De andere jubilarissen komen naar het gildehuis en met hen wordt opgetrokken naar de kerk van Sint-Jans Onthoofding, waar om half tien de plechtige gildemis begint. De pastoor draagt de misgewaden van het gilde en kan hen zegenen met wijwater en bewieroken met de op 6 januari jl geschonken attributen. Gilde en kerkgangers offeren op de trom. De middelste schaal is dit jaar bestemd voor een sociaal doel, t.w. Stichting Leergeld Gemert. Natuurlijk wordt de eed van trouw afgelegd en een vendelgroet gebracht.

Bij de burgemeester gebeurt dat voor het gemeentehuis ook. Daarna nodigt hij het gilde met de jubilarissen uit voor de erewijn. Na een toespraak – zijn eerste tot de Gruun schut – volgt de toast op gilde en burgerlijke overheid. Gildevoorzitter Ben Maas biedt daarna het fonkelnieuwe jaarverslag 2011 aan – elk jaar het eerste van alle verenigingen – met daarin een korte beschrijving van de activiteiten en interviews met de jubilarissen 2011. Het zal het laatste verslag zijn van secretaris want hij treedt op de optrekdagvergadering af, na gedurende 12 jaar alle wel en wee van het gilde beschreven te hebben. Belangrijk werk deed hij door de digitale

inventarisatie van het gildezilver. De laatste beschrijving van het koningszilver dateert uit 1841. Nu is van elk schild het jaar en de wijze van aankomst, de kwaliteit en de verblijfplaats bekend. Een knap stukje werk.

Voor de vier jubilarissen wordt t gevendeld alvorens de geheime vergadering begint met het zingen van het Antoniuslied. Daarna verschijnen de drie namen van dekenkandidaten op het stembord en begint de openlijke stemming door gildebreeders en ouderlingen.

Als de voorzitter de uitslag bekend heeft gemaakt maakt een tamboer de keuze op het Ridderplein bekend en gaat een andere tamboer die aan het gezin bekendmaken. Ook wordt de buurtvoorzitter gewaarschuwd, zodat de het huis van de nieuwe deken kan worden versierd. Een buurtgenoot komt de hoed voor de nieuwe deken halen om deze te versieren.

In het gildehuis worden de jubilarissen gehuldigd, geschenken uitgewisseld en gelukwensen uitgesproken. Een kop erwtensoep sterkt voor de vendelgroet aan de twee eredekenen. Het gilde spoedt zich dan naar het huis van de nieuwe deken om hem daar te installeren en te begeleiden naar het gildehuis, onderweg getrakteerd door bewoners en gildeleden. Een maaltijd leidt de receptie voor buurt en familie in met als besluit een gildeavond, geopend met een dans op de trom. In het begin van de nacht gaat men op de "eikes" bij de nieuwe deken. Zondagmorgen in de Hoogmis (Sint-Janskerk) worden de overledenen herdacht, in het bijzonder die van het afgelopen jaar.

HOGE FEESTDAGEN VOOR DE GRUUN SCHUT NADEREN

Tegen het einde van een jaar heerst er bij het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde Gemert al een drukte van belang. Er heeft een brainstorming plaats gehad over de keuze van een nieuwe deken. Er moeten afspraken gemaakt worden over programma's en uitvoerenden van de komende feestdagen.

De secretaris moet zorgen voor het samenstellen van het jaarverslag, dat al op 14 januari bij de leden bezorgd moet worden. Dat jaarverslag is zeker het eerste in onze gemeente. Dat alles dient om de feestdagen van de patroonheiligen en de optrekdag goed te laten verlopen.

COMPRIESSIE

Op de feestdag van de H. Driekoningen wordt de eerste vergadering van het jaar gehouden. Die datum staat al tientallen jaren vast. Deze vindt doorgang op welke dag in de week deze datum ook valt, dus ook op een zondag.

De schutsbroeders zijn verplicht te verschijnen, want het Gemertse woord “compriessie” is afgeleid van het Franse werkwoord “comparaitre”, dat verschijnen betekent. Het woord “comparereren” wordt in de Karte uit 1699 al gebruikt.

In vroeger tijden werd op deze vergadering de keuze van de nieuwe deken besproken. Deze late datum, soms was de optrekdag al een week later, was toen niet bezwaarlijk, want veel afspraken hadden de families en de aangezochte kandidaat niet. Nu is dat heel wat moeilijker, want jongelui en hun families hebben een druk programma, zijn aangesloten bij meer verenigingen en hebben daar hun vaste afspraken gemaakt. Daarom wordt de brainstorming nu een of twee maanden eerder gedaan en zijn de voorzitter en kapitein al gaan “buurten” bij de familie van hun keuze om hun instemming te verkrijgen. Mocht het een afwijzend antwoord zijn, dan moet men nog tijd en gelegenheid hebben om een andere kandidaat te zoeken.

Het is voor veel groene families nog altijd een eer om een nieuwe deken in de familie te hebben. Vroeger was dat soms financieel bezwaarlijk, omdat men het gilde een namiddag en avond in huis had en voor drank en eten moest zorgen. De nieuwe deken werd toen van het gildehuis naar huis gebracht. Nu is het omgekeerd. De nieuwe deken wordt aan huis opgehaald en naar het gildehuis begeleid. Het verblijf in het ouderlijk huis is veel korter.

De kandidaat wordt door de beide aanzoekende gildebroeders geheim gehouden tot het moment, dat het stembord, waarop de kapitein de door de voorzitter gefluisterde namen van drie kandidaten, waarvan de eerste die van de gedoodverfde nieuwe deken is, naar de vergadering wordt gekeerd. Dan klinken verrassende

uitroepen of woorden zoals
“dat had ik wel gedacht”.

Het is in het verleden enkele malen voorgekomen, dat de naam is uitgelekt en dat niet in woord maar in daad. De aankoop van een zwart pak is eens de oorzaak geweest van het bekend worden, maar ook de aankoop van veel eieren bij een boer.

Maar altijd is het zo, dat er nog openlijk gestemd moet worden op de kandidaat en ook zou deze zich bedacht kunnen hebben en zich in de kerk “er onder uit geofferd” had. Dat is mogelijk door drie stuivers in een briefje in te sluiten, waarop de woorden staan “niet uit haat of nijd, maar uit eigen liberteit (vrijheid)”. Dan weet het gilde wel waar het aan toe is en moet wel heel snel naar een nieuwe kandidaat gezocht worden.

In het verre verleden is het wel eens voorgekomen, dat men “vergeten!” was om iemand als deken aan te zoeken. Toen moest de oplossing komen van een gildezuster, die haar knecht “on der de koe” vandaan haalde en opdracht gaf deken te worden.

BELANGRIJKE DATA IN JANUARI

In de maand januari vinden altijd de hoogtijdagen van het gilde plaats. Naast de comparissie op 6 januari zijn dat:

14 januari “verzuuken”, dat is uitnodigen van alle leden in de voormalige Gemeente Gemert, om de feestdagen

te vieren.

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

17 januari Mortelzondag, feestdag van de patroonheilige Antonius in het kerkdorp De Mortel. Wijding gildeattributen.

20 januari Belvaanavond, waarop de leden zelf of via een andere gildebroeder of –zuster hun schuld aan het

gilde moeten betalen.

21 januari Optrekdag met keuze van de nieuwe deken, eed van trouw aan kerkelijke en burgerlijke overheid.

22 januari Herdenken van de overleden gildebroeders en –zusters.

VIER JUBILARISSEN BIJ DE GRUUN SCHUT

Op de aanstaande optrekdag van het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde, welke op 21 januari 2012 wordt gehouden, worden tijdens de optrekdagvergadering vier gildeleden, drie broeders en een zuster, gehuldigd wegens hun trouw aan het gilde. Het zijn:

Henk Donkers, nieuwe deken gekozen op 24 januari 1987, 25 jaar lid

Anneke van Zeeland-Crooijmans, als koningin ingehuldigd op 21 juli 1986, 25 jaar lid

Piet Brouwers, nieuwe deken van het jaar 1972, derhalve 40 jaar lid

Theo van den Elsen, kornet sinds 1962 en derhalve 50 jaar lid.

Henk Donkers is een telg uit een echte groen familie. Zijn grootvader Kobus Donkers was deken van het jaar 1915. Tot aan zijn huwelijk bleef hij actief. Zijn naam staat vermeld in lijst van gildebreeders, die in 1922 de gildekapel aan de Boekelseweg restaureerden. Hij moest het gildebreederschap opgeven toen hij trouwde. Na die tijd bleef hij actief. Harrie Donkers, de vader van Henk, is sinds 1971 lid en was koning 1994/1996 en 2004/2006. Hij is nog steeds actief gildebreedder. Henk vervulde zijn dekenjaren en werd in 1989 ouderling. Hij bleef dat tot op heden.

Anneke van Zeeland-Crooijmans werd koningin van het gilde in 1986 toen haar echtgenoot Adriaan van Zeeland zich tot koning schoot. Ook twee jaren later gebeurde dat en werd zij opnieuw koningin. Steeds stond ze klaar voor het gilde. Zij was vele malen gastvrouw bij de lunch op de dag van het koningschieten.

Piet Brouwers, de deken van 1972, kon al direct ten volle genieten van het gilde, want in dat jaar organiseerde het gilde het Landjuweel in Gemert. Veel activiteiten waren er toen en ook zijn handenarbeid was gevraagd. Hij werd al gauw vendelier en als zodanig viert hij eveneens een jubileum. Hij behaalde veel prijzen op gildefeesten en is plaatsvervangend hoofdvendelier. In 1984 werd hij tot bestuurslid gekozen en kreeg de verantwoordelijkheid voor de attributen en het schieten. Voor beide had hij een opslagplaats in de eigen woning. Hij zorgde voor een nieuw standaardvaandel toen zijn dochter in Nepal verbleef en haar vader informeerde over de borduurkunst. Via e-mail werd de opdracht overgebracht.

Piet was enkele malen gastheer voor de jaarlijkse buitencompriessie. In de veertig jaren heeft hij veel tijd aan het gilde besteed. Hij stond er altijd voor klaar. Voor al zijn verdiensten werd hij in 2010 bij zijn aftreden als bestuurslid benoemd tot lid van verdienste van het gilde.

Theo van den Elsen, een telg uit een echte Gruun familie, kwam al heel jong bij het gilde. Wellicht is hij het jongste toegelaten lid. Toen in 1962 bleek, dat er geen standaardrijder meer was bij het gilde, had vader Antoon – Tutje van den Elsen – de oplossing bij de hand. De veertienjarige zoon Theo werd door zijn vader op het standaardpaard gezet. Dat kon omdat hij al veel vroeger het paardrijden had geleerd. De functie van kornet, want zo wordt de standaardrijder genoemd, vervulde hij bijna twee jaar, want toen Pieter Penninx jonge gildebroeders zocht en vond voor de opleiding tot vendelier, was Theo een van hen. Tot voor twee jaar geleden was hij hoofdvendelier. Hij leidde de oefeningen en bij vendelgroeten was hij de voordraaier, die het tempo en de slagen aangaf. Maar niet alleen was hij sierlijke vendelier, hetgeen blijkt uit de vele prijzen welke hij heeft behaald, maar hij vervult al sinds 1982 een bestuursfunctie. Hij volgde zijn op 9 februari 1982 plotseling overleden vader als zodanig op. Op 5 juli 1993 werd hij tot vice-voorzitter benoemd. Verleden jaar trad hij terug om jongeren bij het gilde de gelegenheid te geven om een bestuursfunctie te bekleden. In de optrekdagvergadering van 22 januari 2011 werd hij voor al zijn verdiensten benoemd tot eredecken benoemd. Sinds die tijd treedt hij als gildemeester op. Ook nu nog schuwt hij geen werkzaamheden voor het gilde, waarmee hij zich verbonden voelt.

DAAROM HOUDT VOOR PATROON IN DE MORTEL SINT ANTOON

Deze liedtekst wordt vele malen per jaar door het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde gezongen, niet alleen tijdens vieringen in de kerk, maar ook bij feesten en op vergaderingen. Het is het bekendste schutlied. Iedere gildebroeder heeft de tekst in de binnenzak en dus altijd paraat als het nodig is, voor zoveel hij de tekst niet uit zijn hoofd kent. Dat past ook bij een aan hem toegewijd gilde en bij de naam van Antoniusgilde of Tunnisschut. Deze heilige uit de Arabische woestijn in Egypte, die leefde van 251 tot 356 heeft ook nu nog een goede naam bij varkensboeren, mandenmakers maar ook als kerkleraar. In de strijd tegen de Arianen moest hij op een kerkvergadering in Alexandrië uitkomst bieden.

Waarom het gilde de H. Antonius als patroonheilige heeft gekozen is niet meer te achterhalen,

evenmin als iemand weet wanneer het gilde is opgericht. In de zestiende eeuw was er in de parochiekerk van Gemert een altaar aan hem gewijd. Of het gilde al eerder bestond dan de parochie welke in 1437 is gesticht of de kapel in De Mortel, welke aan de heilige was toegewijd, is evenmin bekend. Het zou natuurlijk kunnen zijn, dat de heilige al een goede roep had als patroon tegen veeziekten en dat daarom voor hem is gekozen. Dan zouden de oprichters uit de landbouwsector afkomstig moeten zijn. Ook dat is niet bekend. Eind 18e en begin 19e eeuw waren de leden afkomstig uit Gemertse patriciërsfamilies. Één ding is gehandhaafd het patronaat van Sint Antonius. Hem wordt nog altijd lof toegezwaaid als het loflied gezongen wordt.

Dat is zeker het geval als het gilde diens feestdag op 17 januari a.s. in De Mortel viert. Voor de gildebroeders uit Gemert heette dat "Mortelzondag", want die dag vierden zij als een zondag, een extrazondag wel te verstaan. Gildebroeders en hun families gingen dan naar de hoogmis in de Mortelse kerk, vroeger de kapel. Zoals vroeger gebruikelijk ging men na de hoogmis een glaasje drinken, een kaartje leggen en wat buurten. Enkele uren na de middag had men zo zijn eigen adres, waar men het middagmaal kreeg aangeboden om daarna enkele uurtjes te rusten om 's avonds nog minstens één herberg te bezoeken.

De patroonheilige van de parochie De Mortel werd vroeger meestal gevierd als een zondag. Vonden hier en daar processies plaats en ook in ons land nog op enkele plaatsen varkenskoppen worden verkocht ten behoeve van de armen, in De Mortel is dat niet zo. Er kan een verband worden gelegd tussen deze verkopen en de bekendheid van de heilige, welke vanuit het Zuid-Franse dorpje Saint Antoine tot in Noord-Europa is verbreid. In dat dorpje mochten de kloosterlingen, lid van de Orde van de Antonieten, varkens op straat laten loslopen, die dan de afval van de mensen opaten. Later werden de varkens geslacht en kwam de opbrengst van de vleesverkoop ten goede aan de armen. Naast ludiek is deze handeling ook nog sociaal.

Sinds het jaar 1976 is de viering in De Mortel uitgebreid. In dat jaar vierde de vroegere voorzitter Antoon Jaspers altijd zijn verjaardag. Op die dag werd hij verblijd met een vendelgroet. Sindsdien trekt het gilde ieder jaar op naar de kerk en vereert de geestelijke met een vendelgroet. Daarna ging men evenzo als vroeger naar Hannes van de Ven om daar een glaasje te drinken. Dat werd later uitgebreid met eerst koffie met Antoniusbrood en sinds enkele jaren met een optreden van een artiest in het enige café in het dorp. Valt de feestdag op een zaterdag of zondag, dan is er zelfs een koffietafel aan verbonden.

Ook nu nog blijft men in De Mortel gegeten, maar dan collectief bij een van de gildebroeders uit

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

het kerkdorp thuis. Daarna gaat men naar huis om 's avonds deel te nemen aan een kaartwedstrijd met als sluitstuk een concert door Z.A.B., de Mortelse Zondagavondband.

Programma luidt als volgt:

9.55 uur Afhalen celebrant aan de pastorie.

10.00 uur Plechtige Hoogmis met wijding trom en vendels.

11.00 uur Vendelgroet aan de celebrant voor de kerk.

11.15 uur Koffie met Antoniusbrood in Het Anker met optreden van een zangeres

20.00 uur Kaartwedstrijd.

22.30 uur Serenade door Z.A.B.

Harde werkers werken aan het nieuwe clubhuis!

Vendelgroet Prins Peter de 3e

Voor aan de prinsenreceptie van CV de krulstarte de Mortel heeft Peter Brouwers een vendelgroet ontvangen van ons gilde.

Vendelgroet Pieter Verbakel

Zaterdag 11 december is er een vendelgroet gebracht bij Tamboer Pieter Verbakel die momenteel in Jan de Wit Kliniek te Bakel verblijft.

Bruiloft vendelier Teun Brouwers

25 november 2011 zijn Teun Brouwers en Anne Spierings in het huwelijk getreden, hierbij is een vendelgroet gebracht door het gilde.

Onderstaande een foto met de vendeliersgroep.

Vendelier Peter Brouwers Prins Carnaval Krulstarte in De Mortel

Peter Brouwers is Prins Peter d'n Derde van de Krulstarte in De Mortel. Hij is geboren en getogen in De Mortel, woont samen met zijn vriendin Kristel op de Paashoefsedijk en heeft een varkensbedrijf. Peter is lid van het St. Antonius Gilde, de 'gruun skut'. Op carnavalszondag wordt hij 30 jaar. Zijn motto is "Birre, bagge, zeuge, geniet mi volle teuge!".

(Bron: www.krulstarte.nl)

De 40 km weddenschap tussen Gildebroeder Ton Vissers en Gildebroeder Hans van den Boomen 22 oktober

Op de foto's zie je vanaf het begin de start bij de kantine `s morgens om 7.00 uur met Marian onder toezien oog van Gildebroeder Ton en voorzitter Ben Maas die ze succes toewensen.

Dan de aankomst bij de rotonde in St. Anthonis en zit er de 1^e 20 km op aankomst 10.30 uur.

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

Op de wandeltocht terug staat de Kapitein en twee Gildebroeders met een tractor en een vendeliers vlag plus zitbank klaar om Hans en Marian een (steuntje) in de rug te geven.

Bij de 30 km hebben ze even een pauze bij MKG waar gildebroeder Hans voor koffie en worstenbrood zorgt en Gildezuster Monique .

Nu de laatste 10 km waar ze nog op enkele skuts borreltjes werden getrakteerd .

Vanaf de Hoef werden ze de laatste km begeleid door drie tamboers.

Bij aankomst op de Beeksedijk werd de winst bekroond met een medaille door Gildezuster Maria.

Daarna ging Gildebroeder Ton op zijn knieën en feliciteerde Hans met de geweldige overwinning .

KONINGINNENDAG BIJ DE GRUUN SCHUT

Het koningschieten is bij het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde Gemert enkele malen onderbroken. Dan werd de oudste van de vier officieren als koning aangewezen. Mits zij vrijgezel bleven kon de periode soms langer dan tien jaar duren. Vanaf het jaar 1964 is het koningschieten regelmatig gehouden met dien verstande, dat met het Sint Jorisgilde de afspraak werd gemaakt om de periode van het koningschap van één naar twee jaar te verlengen en het schieten dan afwisselend te houden. In de even jaren is het de beurt aan de Gruun Schut en in de oneven jaren schiet het Sint Jorisgilde om een nieuwe koning. Nieuw bij de herinvoering van het koningschieten was ook, dat de nieuwe koning een koningin mocht kiezen. Dat hoefde niet altijd de eigen partner te zijn.

Op kermiszondag 19 september 2010 schoot Henk de Koning zich tot koning van de Gruun Schut. Hij koos zijn echtgenote Wilhelmen tot koningin. De oude Quarté van het gilde kende geen koningin, maar in het jaar 1982 bij de verplichte vaststelling van statuten om de rechtspersoonlijk van het gilde te behouden, werd de mogelijkheid van de keuze van een koningin vastgelegd, evenals het recht van een vrouwelijk lid, maar zeker dat van een gildekoningin, om zich tot vrouwelijke koning te schieten. De titel blijft dan echter "koning". In dat geval was zij de vrouwelijke koning en de gekozen partner begeleider van de koning, net zoals het omgekeerd het geval was. Het gilde heeft al enkele malen een vrouwelijke koning gehad. De reeks begon met Edsilia van de Laar, die als koningin van haar vader zich bij haar afscheid tot koning schoot. Ook Carla Blinder en Leny van Dommelen verwierven zich het koningschap.

Een gildekoningin als begeleidster wordt adviserend bestuurslid en van haar wordt gevraagd om naast de officiële optredens tevens het gilde te vertegenwoordigen bij recepties, e.d. Als bij officiële gelegenheden een vendelgroet wordt gebracht is dat steeds een eerbewijs aan de koning en gebeurt dat ter ere van iemand, die een heuglijk feit viert.

Het gilde vond dit niet in overeenstemming met de waardigheid van een koning en besloot daarom aan de koningin op haar laatste verjaardag als zodanig een vendelgroet te brengen en haar voor de periode na haar Koninginneschap een zilveren draagschild aan te bieden. Zaterdag vierde Koningin Wilhelmina de Koning haar laatste verjaardag tijdens de koningsperiode. Daarom trok het gilde zaterdagavond jl. op naar haar huis om haar met een vendelgroet te eren en te danken voor haar inzet voor het gilde. De ruime opkomst van de

gildebreeders bewees, dat zij hun koningin echt moesten eren. Ook de buurt was in ruime mate vertegenwoordigd en genoot van het gildeoptreden, wat bleek uit een luid applaus.

Voorzitter Ben Maas bood aan Wilhelmina een zilveren draagschild. De gildezusters, echtgenoten van de gildebreeders, boden een ketting aan, zodat de koningin het schild niet hoeft op te spelden, maar als een sieraad om haar hals kan dragen.

In haar dankwoord nodigde de koningin de gildebreeders en de plaatsvervangende koningin uit om in huis een glaasje te drinken. Daarvan werd een ruim gebruik gemaakt.

Zo'n verjaardag is een echte KONINGINNENDAG voor de koningin en voor het gilde. De koningin en het gilde genoten hiervan.

KERMISLOTERIJ GRUUN SCHUT

Als in de oneven jaren het Sint Joriskilde het koningschieten houdt, is het de beurt aan het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde om de kermisloterij te organiseren. Het is een loterij, welke al sinds 1868 wordt georganiseerd, allereerst door de officieren van het gilde, later uitgebreid tot derden.

In de afgelopen periode zijn door iedere gildebieder 50 loten verkocht aan familieleden, vrienden, bekenden en collega's.

Zaterdag jl. vond op de schietbomen van Kokse Hoeve de prijsbepaling plaats. Wethouder Bieleveld en zijn echtgenote trokken als eersten een lot, waarmee werd bepaald welk lotboekje genomen werd en met welk lot daarin begonnen werd. Bij dat lotnummer wordt het aantal

schoten geteld, dat nodig was om de kermisvogel neer te halen. Zonodig wordt in het opvolgende boekje doorgeteld. Omdat er drie prijzen waren is dit ritueel met telkens andere lotentrekkers herhaald.

De uitslag was als volgt:

1. Na 47 schietbeurten viel de prijs op lotnummer 380 ten name van Jos Deenen, Gemert.
2. Na 66 schietbeurten viel de prijs op lotnummer 1376 ten name van de Familie Hoevenaars, Boekel
3. Na 71 schoten viel de prijs op lotnummer 1997 ten name van Sophie Schapendonk, Tilburg.

De prijzen moeten door de lotenverkopers bij de winnaars worden bezorgd. Dat zijn achtereenvolgens de gildebroeders Harm van Dijk, Hans Kanters en Joris Nieuwenhuise.

Uiteraard is het gilde dankbaar voor de financiële steun, welke door de koop van een lot wordt gegeven.

VENDELGROET RUIJSCHENBERGH

In december 1970 vond de verhuizing van de bewoners van het gasthuis naar het nieuwe Bejaardenhuis Ruijschenbergh plaats. Het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde – Gruun Schut - was er bij en bracht een vendelgroet. Toen werd ook de idee geboren om in het kader van de sociale taak van het gilde jaarlijks een H.Mis in de kapel op te luisteren en daarna een vendelgroet aan de bewoners te brengen. De bewoners hebben immers bijgedragen aan het Gemert van toen en verdienen daarvoor ook respect en dankbaarheid. De tot traditie geworden datum was de eerste zondag van oktober.

Zolang de kapel in het Zorgcentrum in gebruik was kon de H.Mis met genoeg plaatsruimte voor de gildebroeders opgeluisterd worden. Anders werd het toen de wekelijkse Eucharistieviering in de gebouwen in de Kloostertuin plaats vonden. De vendels en het vaandel moesten schuin gehouden worden, omdat het plafond laag was. Maar toch was het in die kleine ruimte ook indrukwekkend. Bezwaar was, dat de viering verplaatst moest worden naar de zaterdag en het tijdstip van aanvang vroeger werd, waardoor het voor het gilde moeilijker was een ruimte afvaardiging samen te stellen.

Nu is er nog slechts een 14-daagse viering in een van de activiteitenruimten, welke iedere keer door vrijwilligers moet worden uitgeruimd en weer verbouwd tot een ruimte, waarin voldoende bewoners plaats hadden. Bezoek van een gilde en een koor leidde tot overbezetting, maar dat werd allemaal voor lief genomen, omdat het doel nog altijd hetzelfde was, respect en dank.

Het tijdstip van aanvang van de viering op de eerste vrijdag in oktober had het grote nadeel, dat de vendelgroet in het donker gebracht moest worden, waardoor deze niet goed meer te volgen was. Daarom is besloten om de viering en het gildebekzoek te verplaatsen naar de eerste viering in de maand september. Dank zij de zomertijd is het dan nog niet donker en is ook de vendelgroet te volgen.

A.s. vrijdag 9 september vindt om 19.00 uur de Eucharistieviering in Ruijschenbergh plaats en komt het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde op bezoek om de die viering op te luisteren en daarna een vendelgroet te brengen. Na een kopje koffie met bewoners en gasten vertrekt het gilde dan weer naar het gildehuis. Als u dus vrijdagavond de gildetrommen hoort klinken, weet dan dat een bezoek aan Ruijschenbergh wordt gebracht.

DE LAATSTE LOO(D)TJES

Het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde Gemert heeft een loterijreglement, dat stamt uit 1868. Het

gold oorspronkelijk voor de officieren van het gilde, maar sinds mensenheugenis is dit principe verlaten

en is het een gewone open loterij geworden, waaraan iedereen kan deelnemen. Iedereen kan ook meedoen aan de prijsbepaling. Deze geschiedt nog altijd op de oorspronkelijke wijze. Er wordt een lotboekje geloot en daarna een lotnummer. Dan begint het schieten op een houten klos en als deze klos naar beneden geschoten wordt, wordt het aantal loten bij het gekozen lot opgeteld en op dat lot valt dan de prijs. Tot nu toe is het gilde niet afgeweken van de vanaf het begin af geldende prijzen, t.w. drie horloges. Waren het vroeger zakhorloges, nu zijn het zakhorloges geworden.

De trekking van de loterij geschiedt nog altijd tijdens het koningschieten van het gilde. Sinds de gilden hebben afgesproken, dat het gilde om de twee jaar aan de beurt is om koning te schieten, geldt dat in het jaar dat niet geschoten wordt de loterij wordt gehouden. Dit jaar schiet op zaterdag 17 september a.s. het Sint-Jorisgilde om de koningseer. Dat betekent dus, dat de "groenen" de loterij organiseren. De trekking begint vóór de aanvang van het koningschieten, maar het kan zijn, dat de prijsbepaling dan nog niet ten einde is. In dat geval wordt verschieting na het koningschieten voortgezet. De nieuwe koning reikt de gewonnen prijzen uit. Mocht de winnaar of winnares niet op Kokse Hoeve aanwezig zijn, dan is het de plicht van de lotenverkoper het horloge bij de winnaar thuis te bezorgen.

Sinds begin juni jl. beschikken alle actieve gildebroeders van de Gruun Schut over een lotboekje. Velen van hen zijn direct begonnen met de lotenverkoop. Zij hebben daarvoor hun vaste "klanten", zoals familieleden, collega's, vrienden, kennissen of verenigingscollega's. Enkele gildebroeders hebben voor de originele wijze van verkoop gekozen en zijn of moeten nog bewoners gaan vragen of ze een lot á € 1,- willen kopen. Dat huisbezoek is tevens een soort reclame voor het gilde.

Als dus een gildebroeder een dezer dagen aanbelt en u een lot te koop aanbiedt moet u dat ook zo zien. Help hem van de loten af. Op 17 september a.s. kunt u op Kokse Hoeve komen kijken of meedoen aan de prijsbepaling of gewoon maar kijken hoe alles in zijn werk gaat. In deze weken wordt op veel plaatsen om het koningschap geschoten. Het is een traditionele plechtigheid, maar met veel plezier.

Het gilde dankt u bij voorbaat voor de steun, welke het gilde wordt geboden met de koop van een lot.

GRUUN SCHUT: BLIJ MET GILDEHUIS DE KEIZER

Toen de gildebroeders van de Gruun Schut zaterdag 23 juli jl. klaar waren met het leggen van de verharde inrit naar de opbergplaats van Hotel-Brasserie de Keizer, iets dat met medewerking van de hospes mogelijk was, bood een uitsmijter en een glaasje bier aan. Hospes betekent gastheer of waard en zo is het bij het gilde. Gastheer en eigenaar zijn verschillende begrippen. Bart Bressers is wel hospes maar geen eigenaar, zoals wellicht uit het vorige artikel afgeleid zou kunnen worden. Na de arbeid was een lichamelijke versterking wel nodig. Het betekende erkentelijkheid en tekent de sfeer tussen hospes en gilde. Tijdens het eten kwam de vraag op hoe lang De Keizer al gildehuis is en wie de hospessen waren.

In de middeleeuwen stond hier het woonhuis van de Familie De Cock, die in wat nu het gemeentehuis is een brouwerij en café had. In 1807 werd het pand gekocht door de Oostenrijkse soldaat Jan Georg de Geijser, die getrouwd was met de Gemertse Helena de Goeij. Hij vestigde er een herberg en logement. De naam De Keizer kreeg het pas rond het jaar 1830. In die tijd was Gemert nog een afzonderlijk kanton en vonden hier de rechtszittingen plaats. Ook werden de lotingen voor de militaire dienst hier verricht. Na 1830 hebben opvolgende eigenaren de herberg uitgebaat. In 1884 was dat A.M.Westerlaken, die in 1901 werd opgevolgd door H.van de Ven. In 1917 was H.A.Trimbosch herbergier. Dat was in de tijd, dat het gilde verhuisde van wat later "Het Stumpke" aan de Kerkstraat genoemd werd, omdat het pand door de parochie was gekocht en daar een alcoholvrij lokaal gevestigd werd. Het gilde voelde zich daar niet thuis en vertrok dus.

In 1928 vestigde Frans Tervooren zich in De Keizer. Op zijn beurt verkocht hij in 1950 zijn zaak aan Paul Slegers, die met een van zijn dochters was getrouwd. In de jaren hierna werd het pand verbouwd, o.a. een kamer op de hoek van de Kapelaanstraat werd tot café verbouwd. In 1961 verscheen Bavaria als eigenaar en sindsdien wordt het pand verpacht. Vanaf 1962 was dat Ad Kruijssen. Op 22 februari 2003 nam het gilde afscheid van hem. Toen begon een ingrijpende verbouwing van het pand, welke duurde tot 29 januari 2004, toen het in Engelse stijl vernieuwde etablissement werd geopend en Bart Bressers de pachter-hospes-uitbater werd. Het gilde is dus zeer honkvast en kan zich alvast voorbereiden op een 100-jarig verblijf op deze plaats en in dit huis.

Na de verbouwing was er geen plaats meer was voor de gildekasten. Deze werden op verschillende plaatsen geplaatst en sinds ruim een jaar is bij een gildebroeder een kluis gebouwd, waarin de kasten staan. Voor de grote attributen en voor de aanhangwagen was nog geen plaats gevonden. Gewacht werd op wat gebeurde met de binnenplaats en de opslagloods. Bavaria als eigenaar ruilde grond met de gemeente, waardoor deze laatste een rijwielstalling voor het personeel kon bouwen en Bavaria zorgde voor de nieuwbouw van de loods.

Het was Bart Bressers, die desgevraagd toestemming gaf om in een gedeelte van deze loods attributen te bewaren en de aanhangwagen te plaatsen. Dat was een ruimharig gebaar. De beschikbare ruimte moet nog worden ingericht en dat zal dit jaar nog gebeuren. De bereikbaarheid is nu vergroot door het aanleggen van de bestrating, zoals eerder al een grondverharding werd aangebracht en dat met medewerking van weer de hospes.

Het gilde geniet vele faciliteiten in het gildehuis en als het met de zaakvoering uitkomt, mag er wel eens meer ruimte worden gebruikt om iets te organiseren.

De zaal is de maandelijkse vergaderruimte van het gilde en wordt ook gebruikt voor de viering van de optrekdag. Bij de culinaire verzorging hiervan en van het koningschieten kan men altijd rekenen op Bart Bressers. Als na de maandelijkse vergadering het rondje "De Keizer" door hem wordt aangeboden, bestaande uit een drankje en een hapje, dan zingt het gilde hem ter eer het drinklied van het gilde "Zouden wij dan niet eens". De hospes wordt jaarlijks bedankt door een vendelgroet op de optrekdag.

Als een werk ten einde is, is dat een gelegenheid om dank je te zeggen en blijdschap te tonen met deze hospes.

Successen Gruun Skut op het Gildefeest te Aarle-Rixtel

Het was een mooi weekend voor het Sint Antonius en Sint Sebastianus Gilde, want niet alleen werden vijf prijzen behaald op het Vrij en Kringgildefeest in Aarle-Rixtel, maar zaterdagavond werd een gildebroeder ook nog koninklijk onderscheiden.

Zaterdagmiddag was het gilde al present bij de opening van het Kringgildefeest van het Sint Margarethagilde in Aarle-Rixtel en werden schoolkinderen begeleid op de lange weg naar het feestterrein aan de Lieshoutseweg.

Voor de als gildebroeders en –zusters uitgedoste kinderen was het de bekroning van zoveel werk aan kleding en attributen en het meester worden van zoveel wetenswaardigheden over het gildewezen. Zij mochten de massale opmars, het slangendefilé en de massale vendelgroet meemaken. Daarna werden zij voor hun inzet beloond.

Zondag was het dé grote dag van het gildefeest, dat even dreigde verstoord te worden door een regenbui. De weergoden waren hét en dé gilden gunstig gezind.

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

De Gruun Schut was succesvol en behaalde vijf prijzen, welke werden beloond met een zilveren schild. De prijzen waren:

Standaardrijden: 1e prijs op tournooiveld en 3e prijs optocht

Vendelen: groepsvendelen 6 en meer vendeliers: 2^e prijs

Mooiste jongste koningsschild: 1^e prijs

Algemeen klassement: 1^e prijs.

Er was blijheid bij de gildebroeders en de eerste prijzen werden zondagavond uitbundig gevierd bij de winnaar van het koningsschild. Hierop was niet gerekend en daarom was het bijzonder. Het bleek de geheime opdracht te zijn van het gildefeest. Geen gilde kon tevoren weten voor welke activiteit of attribuut een prijs beschikbaar was gesteld.

De prijs voor het standaardrijden werd verdiend door Marco Opheij, die sinds kort de kornet van het gilde is en nu werd beloond voor zijn optreden.

De vendeliers hadden het moeilijk in de wedstrijd, omdat een harde wind de vlaggen alle kanten deed opwaaien. Wind is iets, waarmee een vendelier, die geacht wordt vloeiende bewegingen met het vendel te maken, dikwijls kan verrassen. Als dan zes gildebroeders hetzelfde moeten reageren op de windvlagen, is dat een prestatie. Groot was de vreugde bij de zes vendelzwaaiers.

In het algemeen klassement worden de punten voor de drie onderdelen van de optocht – mooiste, ordelijkst en best gaand gilde – met die voor de gildevlag, de standaardvlag en de tentoonstelling van gildeattributen en documentatie (zie foto)samengesteld. De ereprijs ging naar het O.L.Vrouwegilde Aarle-Rixtel, maar de eerste prijs was voor het Gemerts gilde.

Er was dus reden om feest te vieren.

Koninklijke onderscheiding voor Wim vd Weijer

Zaterdagavond werd tijdens de reünie van de KPJ Wim van de Weijer (zie foto gemaakt tijdens het gildefeest in Aarle-Rixtel, waar hij weer aanwezig was) koninklijk onderscheiden en opgenomen als lid in de Orde van Oranje Nassau. De totaal verraste onderscheidene werd tijdens de komst en toespraak van de burgemeester door vrienden naar de achtergrond gedrongen, eigenlijk zoals altijd zijn optreden is. Noch bij de KPJ, noch bij Handbalvereniging Tremeg, waar hij toch veel werk deed en doet, laat hij dat merken.

Dat is ook zo bij het gilde, waar hij in januari 1968 tot nieuwe deken werd gekozen. Daarna was hij een groot aantal jaren vendelier en nu piekendrager. Als er werk aan de winkel was, dan kon je op hem rekenen. Jarenlang was hij namens het gilde lid van het organisatiecomité van het gezamenlijke koningschieten op Koks. Vele jaren regelde hij, bouwde mee op en ruimde alles weer op, dat laatste meestal ten koste van het feestelijk mee optrekken naar Gemert en soms de deelname aan de koffietafel.

Daarom was zaterdagavond een grote delegatie van het gilde aanwezig bij het koninklijk eerbewijs.

DAKPANNEN

De dag na de optrekdag zijn een aantal gildebroeders al weer flink aan de slag gegaan voor de Gruun Skut.

De dakpannen op het kappelleke zouden graag een reserve voorraad willen hebben, en toevallig zijn dit dezelfde pannen als op het oude huis van Truuske. Dit huis wordt binnenkort gesloopt, en omdat de pannen moeilijk aan zijn te komen, werd hier graag gebruik van gemaakt. Er zijn in totaal 500 pannen van het dak afgehaald en nog wat vorstpannen. Deze liggen nu bij René de Koning opgeslagen.

Nieuwe deken gekozen 22 januari 2011

De laatste handeling van de installatie van de nieuwe deken is altijd het aansteken van een Goudse pijp door een buurmeisje. Daarmee is hij opgenomen als gildebroeder. Het is een gebeurtenis welke jaarlijks plaatsvindt. Dit jaar viel de eer te beurt aan Joris Nieuwenhuijse, zoon van Frits Nieuwenhuijse, ondersteunend lid en zijn vrouw Angeline van den Elsen, dochter uit een echte gruuun familie. Twee neven zijn al jaren trouw gildebroeder. Hij is 22 jaar en ongehuwd. De laatste eigenschap is beslissend voor de jaarlijkse keuzes. De keuze geschiedde op 22 januari en Sophie, zijn vriendin verjaarde op deze dag en werd ook 22 jaar. De keuze van een nieuwe deken op jongere leeftijd zorgt er voor, dat de leeftijdsopbouw van het gilde, ideaal is. En zo'n keuze wordt door familie en buurt op hoge prijs gesteld. Voor de nieuwe deken was het verrassend dat Gerard van Maasakkers naar de installatie was gekomen en speciaal voor hem het lied "Hé, gaode mé" kwam zingen.

Op deze optrekdag van het gilde mocht Waarnemend Burgemeester Haas voor het eerst in zijn lange burgemeestersloopbaan een vendelgroet in ontvangst nemen. Hij had er zijn hele familie voor uitgenodigd en ze genoten zichtbaar. Hij feliciteerde, zoals ook Pastoor Van Lamoen zeven jubilarissen, samen 320 jaar lid met een uitschieter naar boven van 70 jaar lid en twee 25-jarigen. Het gilde eerde hen met een vendelgroet, met woorden van lof en zilveren spelden. Maar ook zij waren royaal want het gilde kreeg als geschenk: een gildetrom, 12 vendels, een albe (onderkleed voor het eigen kazuivel) en giften onder couvert.

Aan de gildemaaltijd zaten veel verwanten van jubilarissen aan en tot in de nacht werd er gedanst, gezongen en daarna was er nog feest bij de ouders van de deken.

Diamanten Gildebroeder Sjaak Huijbers

Een van de zeven jubilarissen vande Gruun Schut op 22 januari a.s., is de 84-jarige Sjaak Huijbers. Hij werd in 1951 tot nieuwe deken gekozen.

Een onderbreking van 1952 -1957 kwam omdat hij trouwde en elders ging wonen. Hij is nu de lang actiefste gildebroeder. Binnen het gilde en ook binnen Kring Peelland is hij belangrijk geweest.

Als 24-jarige jongeman werd hij nieuwe deken toen hij nog op de Verrehei woonde. Het gilde was niet onbekend in de familie, want vader Driek werd in 1905 deken. Toen deze trouwde nam zijn inwonende broer "Hannesoom" zijn taak over. Broer Antoon was deken in 1939. Tijdens de mobilisatie en daarna nam broer André diens honneurs waar. Antoon verhuisde naar Leenderstrijp en werd daar met toestemming lid van het Sint-Jansgilde,

zelfs nog koning. Zoon Harrie was van 1976 tot 1981 tamboer.

In december 1950 kwamen gildekapitein Antoon Jaspers en luitenant Willem van der Zanden bij de familie "buurten". Dat gebeurde om na te gaan of Sjaak ook deken mocht worden en dat ook wilde. Nou dat wilde hij maar wat graag. Daarom was hij op de optrekdag moederziel alleen

aanwezig bij Hotel de Kroon in afwachting van de dingen die gingen gebeuren. De gildebreeders Jan Geene en Pieter Penninx kwamen hem de "blijde boodschap" van de uitverkiezing brengen en begeleidden hem naar het gildehuis, waar het gilde na de Mis vertoefde en de tijd doorbracht met buurten en kaarten. Openlijk werd over hem gestemd door een turfje op het bord te plaatsen. Bij aankomst werd Sjaak gefeliciteerd en kreeg borreltjes te drinken. Na de middag ging men bij Gemertse gildebreeders eten. Ieder had zo zijn eigen adres, waar hij jaarlijks terecht kon. Omdat de vader van Sjaak ziek te bed lag, mocht hij met Antoon Jaspers mee "op den eet", eigenlijk ook, omdat diens vader nieuwsgierig was naar de nieuwe deken. Terug in het gildehuis trok men op naar de Verrehei. De hele groep telde toen 11 breeders. Tamboers was het duo Vlemming- Van de Kerkhof. Onderweg werd erdoor de Gemertse bevolking veel getrakteerd. De weg voerde door Kruseind en Deel. Bij het woonhuis van Hein Vermeulen, langjarig gildekoning, werd een vendelgroet gebracht. Het is begrijpelijk, dat de breeders daarna wel zin hadden in iets hartigs hadden, o.a. warme worst. Het stond in huize Huijbers klaar. Het deed hen goed en stelde hen in staat om de tocht terug naar het gildehuis te maken. Dat gebeurde niet met slaande trom, maar stilletjes. De attributen bleven in de Verrehei achter en werden de dag er na opgehaald.

Het werkelijke feest van de nieuwe deken en de optrekdag werd in de week er na gevierd tijdens de drie teerdagen, de eerste dag voor de ouderen, de tweede dag voor de jeugd en dan volgde de "brokkelen dag", waarop de restanten van de vorige dagen werden opgegeten. Soms werd ook bijgekocht. Het schutsgelag voor dat alles bedroeg f. 3,50.

Bij het eerste het beste gildefeest in Aarle-Rixtel ontmoette hij zijn Pieta, waarmee hij in 1952 trouwde. Samen gingen ze bij de ouders van Pieta in Lierop wonen. Door het trouwen kwam er een einde aan het gildebreederschap, maar vergeten werd de schut niet. Met de optrek- en teerdagen kwam hij op de fiets van Lierop om "er bij te zijn". De hang naar het gilde werd bevestigd toen hij in 1957 in Gemert ging wonen. Het "getrouwdzijn" was inmiddels opgeheven. Hij kon weer actief breeder zijn en werd zelfs luitenant. Dat bleef hij tot in 1992 toen hij op kermismaandag zich tot koning schoot. Uiteraard werd Pieta zijn koningin en samen hebben zij mooie jaren beleefd. Hij werd bestuurslid van het gilde en van 1967-1991 was hij penningmeester van Kring Peelland en zelfs jury optochten tijdens kringfeesten. Voor zijn verdiensten in die functies werd hij Lid van verdienste van het gilde en erelid van Kring Peelland. Hij bedankte als actief lid in 2007, maar een half jaar later had hij grote spijt. Hij trekt weer met het gilde op.

Gevraagd naar het mooiste moment bij het gilde noemt hij, dat hij dat hij tijdens een gilbedevaart naar Rome de H.Communie van Paus Johannes Paulus II mocht ontvangen en het moment, dat hij koning schoot.

Sjaak een diamanten gildebroeder.

"De Koning" nu een echte koning

Het gure herfstweer met een koude wind vanuit de richting Boerdonk heeft niet kunnen verhinderen, dat het er bij het koningschieten van het Sint Antonius en Sebastianus Gilde zondag spannend toeging.

Na de opening van de kermis op zaterdag was het voor de schuttersbroeders zondagmorgen al vroeg verzamelen in hun gildehuizen om op te trekken naar de kerk voor de koningsmis om 10 uur. Pastoor Van Lamoen ging daarin voor en verbond in zijn toespraak het thema vrede, het was immers het begin van de vredesweek, met de broederschap en trouw, welke in het gilde heerst en die er beslist voor gezorgd heeft, dat ze vanaf de middeleeuwen hebben bestaan.

Het koningspaar Hans en Maria van den Boomen gingen de kerk in om bij iedere bank vrede te wensen, zonder welke een gemeenschap niet kan bestaan. Veel kerkgangers zullen voor de eerste keer de offergang naar het gildealtaar hebben gemaakt om daar hun gaven op trom en schaal te leggen in plaats van in de aangeboden collecteschaal.

Met grote snelheid per fiets of auto verzamelde het gilde zich daarna bij Boerderij van der Heijden in de Deel om van daaruit op te trekken naar de mooie gildekapel van de eerste patroonheilige. Het klokje werd geluid door de bewaarder in de kledij als schutsbroeder van het Sint Jorisgilde. Vóór de kapel werd gebeden en in de kapel geofferd, zoals het de traditie wil. Want Sint Antonius betekent toch veel voor het gilde, zoals het koningschieten altijd een hoogtepunt is.

De vogel, hoog op de schutsboom, liet zich daardoor niet bang maken en vertoonde een ongekende hardheid. De achttien schutters – 14 gildeleden en 4 leden van de Vriendenkring van Gemertse Gilden - hadden het moeilijk met hem.

Maar liefst 440 schoten in 25 ronden waren in ruim drie uur nodig voor hij eindelijk naar beneden viel.

De gelukkige was het ondersteunend lid van het gilde, de 70- jarige Henk de Koning uit De Wingerd, sinds 1981 lid van het gilde.

Uiteraard heerste er na het koninklijk schot vreugde op Koks, in het bijzonder bij de nieuwe koning, die zes keer heeft deelgenomen aan dit tweejaarlijks schieten. Hij werd door de deelnemers en door toeschouwers gelukgewenst.

Niet alleen qua naam komt Henk de Koning uit een “koninklijke” familie. Vader Driek was van 1932 t/m 1936 koning van het gilde, diens zwager Hein Vermeulen volgde hem op en gaf deze eer in 1946 op. Broer Ad was in Beek koning van het Sint-Antoniusgilde en broer Cor was zelfs tweemaal koning van het St.Leonardusgilde in de Donk.

Na het interne beraad – conclaaf genoemd – werd de koning waardig gekeurd, evenals de keuze van zijn koningin, zijn echtgenote Willemien de Koning-Penninx, geboortig uit Boekel.

Indrukwekkend was de installatie van het nieuwe paar met afleggen van de drie beloften, de eedsaflegging van het gilde, het wassen van de handen om als reine koning over het vaandel te lopen ten teken, dat hij boven het gilde staat.

Hans van den Boomen dankte het gilde voor alle eer in twee jaren als koning en bood een prachtig zilveren schild aan. Al eerder had het gilde haar dank aan het koningspaar uitgesproken. De activiteiten op Koks werden besloten met een vendelgroet door het zuster Gilde Sint Joris. Daarna, het liep al tegen schemertijd, begon de 3 km lange tocht naar Gemeerd, met een tussenstop bij René Brouwers, bij gebrek aan een café in Pandelaar en Kruiseind.

Bij Gildehuis Hotel de Keizer ontving hij het eerbewijs van zijn gilde en bood als dank voor dit alles de erewijn aan ter voldoening aan de derde koningsbelofte. Eerst om half tien konden de schutters en hun aanhang aanzitten aan de koffietafel.

Ondanks het gure weer was het toch nog druk en gezellig op Koks, waar vele schutsminnaars elkaar troffen en waar verhalen van vroegere gelegenheden nog eens aan elkaar werden verteld.

Niet alleen om het koningseer werd gestreden, maar ook om het winnen van drie zilveren koningskruisen, welke werden gewonnen door Teun Brouwers, Dirk van den Bomen en André Schepers.

De prijzen van de loterij van het Sint Jorisingilde werden gewonnen door Vera Verhagen, Zwannenhof 7, Gemert, Sjef Egelmeers, Bakelsedijk Gemert en R.Vervoort uit Olland.

Koningschieten op KermisZONDAG

Tradities kunnen veranderen ook al blijft de inhoud ongewijzigd. Dan kan ook bij een traditionele vereniging als een Schuttersgilde. De Kermiszaterdag is na enkele jaren niet bij uitstek de geschiktste dag voor het traditionele Koningschieten gebleken en dus verhuist het spektakel naar de KERMISZONDAG, **19 september** a.s..

Hans en Maria v. d. Boomen zullen op deze dag als koningspaar van de Grüjn Skut hun laatste gang(?) maken naar de kerk voor de koningsmis, het St. Antoniuskapelletje om er te offeren en naar de schutsboom op Koks. Daar zullen ze hun waardigheid, die ze twee jaar gedragen hebben, afleggen. Het koningszilver en andere regalia zullen onder de schutsboom worden gehangen, het koningschap is vacant.

Zoals elke hoogtijdag van het gilde begint ook deze dag in de kerk, met de Koningsmis, daarna bezoekt men de eigen kapel in de Deel om er te offeren of anderszins.

's Middags trekken de Grüjn op naar de schutsbomen op Koks, begeleid door het zuster-gilde van St. Joris. Daar aangekomen trekken de beide gilden driemaal rond de schutsboom, onderdeel van het ritueel om de boom te "vrijen", bevrijden van boze krachten. Om ook het laatste restje 'boosheid' te verdrijven wordt er gebeden.

De geestelijke- en wereldlijke overheid, meestal deken en burgemeester, lossen vervolgens het eerste schot op de houten vogel, als teken dat het wapentuig in orde is bevonden

Daarna kan de strijd om het koningschap ontbranden. Raar maar waar, niet de beste schutter wordt koning, maar hij/zij die bij toeval het laatste schot treft, de laatste splinter naar beneden haalt; een soort godsoordeel dus. Het koningschieten staat open voor gildebroeders, ouderlingen en ondersteunende leden van het St. Antonius en St. Sebastianusgilde en de leden van de Vriendenkring Gemertse gilden.

Is de vogel na enkele honderden schoten gevallen en de gelukkige schutter bekend, dan gaan de besturen van beide gilden in conclaaf om te oordelen over de waardigheid van de nieuwe koning en de door hem gekozen koningin. Je wordt niet zomaar koning van het gilde. Een gildekoning belooft bij zijn inhuldiging om goed voor het zilver te zorgen (poetsen dus), een zilveren schild te schenken bij zijn aftreden en bij aankomst bij het gildehuis de erewijn te schenken. Dan pas wordt hem het koningszilver omgehangen. De koning staat boven het gilde en met het gildevaandel wordt de eed van trouw aan hem/haar afgelegd, De nieuwe koning mag ook over het gildevaandel lopen (geen dagelijkse gewoonte)

Koningskruisen en horloges

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

Behalve het koningschieten zijn er nog twee verschielingen op Koks, waar ook het publiek aan kan deelnemen. Om twee uur begint het schieten om de drie koningskruisen. Voor deelname aan dit schieten kunnen op de Kokse Hoeve loten à € 1,50 per stuk tot een maximum van 2 loten per persoon gekocht worden. Dit is tevens prijsschieten voor de loterij van St. Jorisingilde waarvoor traditioneel drie horloges als prijs beschikbaar zijn om de horloges. De kruisen worden na zijn installatie door de nieuwe koning uitgereikt.

Programma koningschieten 19 september 2010

10.00 uur

Koningsmis in de kerk van St. Jan's Onthoofding Gemert, waarna bezoek van het gilde aan de St. Anton

12.30 uur

Vertrek vanaf gildehuis De Keizer naar Kokse Hoeve, tesamen met het St. Jorisingilde.

13.30 uur

Aankomst op Koks, aftreden

koningspaar Hans en Maria v.d

Oud Nieuws

Written by Teun

Monday, 11 June 2012 11:11 - Last Updated Friday, 15 June 2012 14:58

14.00 uur

Aanvang schieten om drie zilveren Koningskruisen, tevens prijsschieten om horloges.

Inschrijving en loting om volgorde koningschieten.

14.30 uur

Aanvang koningschieten met het “vrijen” van de schutsboom door

geestelijke- en wereldlijke overheid, lossen van ereschoten door het koningspaar van het St. Jorispilgilde.

17.30 uur

Inhuldiging van de nieuwe gildekoning en –koningin, uitreiken koningskruisen

door de nieuwe koning. Vendelgroet aan het nieuwe koningspaar door het Sint-Jorispilgilde, waarna vertrek

19.30 uur

Vendelgroet aan het nieuwe Koningspaar voor het gildehuis De Keizer, schenken van de erewijn door de

20.00 uur

Gezamenlijke maaltijd van de gildebroeders en -zusters in gildehuis.

21.00 uur

Receptie voor het nieuwe Koningspaar in het gildehuis De Keizer.

< >< >< >< ><-->